

1862-22

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter at P.C. Skovgaard rejste sammen med N.L. Høyen til Paris og London i 1862.

Generel kommentar:

Senere påført med blyant: "okt 1867", det er formentlig en forkert datering.

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Herefter mappe 7 nr. 35 b.

Modtagersted:

Stokkerup

Arkivplacering:

Mappe 7 nr. 35 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver at hun har sendt et brev i forvejen ned til Paris, og at P.C. Skovgaard ikke må rejse fra N.L.Høyen i Paris - selvom Høyen ønsker at forlænge opholdet. Hun skriver også, at Joakim og Niels Skovgaard trives og hvordan hun opfatter drengenes personlige forskelle.

TRANSSKRIFTION

Til

H: Professor C. Skovgaard

Stokkerup pr Taarbæk

Den 22de [okt 1867]

Altsaa endnu nogle Dages Tillæg! Ak! Du min kjære Mand! det begynder at falde mig meget svært at være taalmodig, Du veed ikke, eller egentlig, Du veed hvor jeg længes. Jeg tænkte, men det var kun et Øieblik, naar nu Høyen siger han maa blive længere end de 14 Dage i Paris, saa maa Sk. dog virkelig reise allene hjem; nei! det var kun en flygtig Tanke, reis ikke fra ham, det mener jeg i og af mit ganske Hjærte; saa faaer forresten alt gaa som det kan. Du tager Feil af Datoen den 27de er om Løverdagen. Jeg vil bare lade Dig vide, at jeg sender et Brev til Paris Poste Restante, ellers varer det jo en Evighed, før Du igjen kan faa Brev. Jeg vil skrive det paa Søndag, saa kan Du faae det inden Du skriver fra Paris til mig, hvis Du da faaer Tid til at hente det, hvis ikke kan det jo blive liggende, det indeholder dog saavel ikke andet end den sædvanlige Smaasnak.

Ja! nu er det jo forbi med at komme i Vandet, det er nok et skjønt Veir, men temmelig koldt, men til næste Aar haaber jeg de skal tage flinkt fat begge to. Hvor denne Sommer har gjort dem godt, Joakim, er saa munter og livlig som kun raske Børn er og Niels er saa pølset og fast, saa det er en Lyst, men Humeuret vedbliver at være

●2●

i Retning af Tudekanden. Sommetider kommer jeg til at tænke paa Martin H. der jo var saa grædevaaren, den Stakkel, han kunde nok ikke gjøre for det; Lægerne opduferede ham og fandt, at hans hele Organisme var der noget galt ved, nok især Hjærtet, det var forsaavidt en Trøst, som de deraf faae, at han dog ikke kunde leve; og det har dog vist været Grunden til hans Tunge Sind. Naar jeg tænker derpaa, synes jeg at jeg er haard mod Niels, men jeg synes ikke der er noget ængstligt ved ham, det er dog vist kun en kjedelig Vane, og saa maa jeg jo ikke forkjæle ham; det er underligt med den Dreng, Gud veed, at jeg holder af ham, og dog er der noget i mit Hjærte, der siger mig, at jeg ikke er ham en rigtig god Moder; det troer jeg jeg er Joakim, hans Natur forstaaer jeg og elsker jeg, i Nielses er der mig

noget fremmet, noget som nok kan indtage mig stærkt, men som jeg dog ikke sympatiserer saadan for som for Joakims. Jeg veed ikke hvad det var jeg en Dag havde spøgt med Niels om; han forstod det helt feil og sagde næsten grædende, "nei, jeg vil blive her hos Dig." Jeg blev dybt rørt og grebet af den Følelse, at her i mine Arme var hans jordiske Hjem, og det skulde dog være saa kjærligt og godt som jeg var istand til at gjøre ham det. Jeg kom ogsaa til at tænke paa (hvad jeg jo undertiden gjør) om

●3●

jeg nu snart skulde forlade dette mit kjære velsignede Hjem, saa var han maaskee den, der vilde trænge allermest til mig. Nu vilde jeg nødtigt bort herfra, men er det Herrens Villie, saa vil han vel hjælpe os Alle til at see hans Kjærlighed og hans Glæde ogsaa deri. - Kjære min Mand! Du maa ikke troe, at jeg gaaer med den Tanke, at det vil skee, tværtimod, jeg har saa megen Livslyst, [Overstreget:og] saa jeg slet ikke synes det kan være andet, end at [Overstreget:jeg] vi skal have det saa godt endnu længe sammen; men nu har vi jo seet saa Mange gaa bort idenne Sommer, som vist heller ikke efter Menneskeskjøn kunde undværes, saa man jo undertiden kan blive alvorlig; og det kan jo ikke skade at tale sammen derom.

Faster har idag med Jens gennemgaaet Haven; nogle Urtepotter har de taget ind, i nat var det meget koldt; saa har han ogsaa taget nogl Smaating som skulde over i den Have, [?Blaa...] osv. Æbler er der en deel af, de skal sidde lidt endnu; endnu lever vi høit med Perlebønner, lidt Voxbønner er der da ogsaa, men de er ikke saa gode som i fjor. Om et par Dage tænker jeg, jeg kan faae mig en lille Spadseretur i Haven, Blomsterne seer yndige ud

●4●

fra Vinduet; det gaaer dog kun smaat med mig, den Smerte i Benet, som Du jo nok kjender, den gjør det svært for mig at gaae; forresten har jeg det ret godt, og det er virkelig meget bedre med Qvalmen; jeg har begyndt pa [?Kaffeole] og den smager mig godt. Næste Gang faaer Du nok lidt fra Faster, hun længes ogsaa efter Dig; det er sandt paa hendes Fødselsdag [Overstreget: daa] blev Chololaden drukket hos mig, det var netop en Mandag, og saa var det hyggeligt for mig at de vilde komme herover. Lise er saa venlig og rar, men Stakkel hendes Been er saa elendige af Gigt, saa hun næsten ikke kan slæbe dem af sted. Berg er der da indtil imorgen tidlig, og saa en Par Timer efter kommer Pauline, hun bliver vel en otte Dages tid, og saa bliver der Ro, men hvor længe varer vel det! Saa kommer jo Indflytningen. Dog inden da kommer kommer Du vel nok min kjære Ven.

Hils Fessor Høyen! Endnu har jeg dog kun hørt godt om London af M. Og saa Farvel da i London.

Din G

[Mappe 7 nr. 35 b]

Tante Gitte kom her nu, hun har idag sendt Brev til Høyen, men, idet hun skal mig skrive andenpaa, kom hun i Tanke om, at hun havde glemt at skrive Nummeret paa; hvis Brevet ikke naar Høyen maa han ikke blive ængstelig, hun er rask og bliver endnu nogle dage paa Stokkerrup.

Til

H: Professor C. Skovgaard

Stokkerup pr Taarbæk

fra Thaddeus, det gæves dog kun først
med mig, den eneste i Brevet, som
Du nok kjender, som jeg det først
beskriver mig; forfatteren af det
er det gode, som det er virkelig mig
færdig med Gæverne; jeg har dog
for næppe bleven en den første mig,
gode. Nogle Gange kunne Du end
altså gerne ønske, hvem længere og
mest af det, det er det, som
heldes tilfældig ~~der~~ blev tænkt
doubtet hos mig, det var netop en
kendt og jeg var det for mig
alt for lang, at de vilde kendte
hvem. Det er for mig og mig,
tallet kendes, men er jeg samtidig
af det, som kun netop, ikke kun
føle det netop. Bag er der da
i det, ingen tidstid, og jeg er den
sine og den kommer, Thaddeus har
bliver netop de Dages Tid, og jeg
bliver dog, men hvorlangt over
sel det. Ja kommer jo tilfældig
og i den den kommer kommer Du
sel nok sin egen Gæve til.
Thaddeus til mig! endnu har
jeg kun lidt gode om Landet af
Du. Og jeg forestår da i Landet
D. g.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 7 Nr. 25a

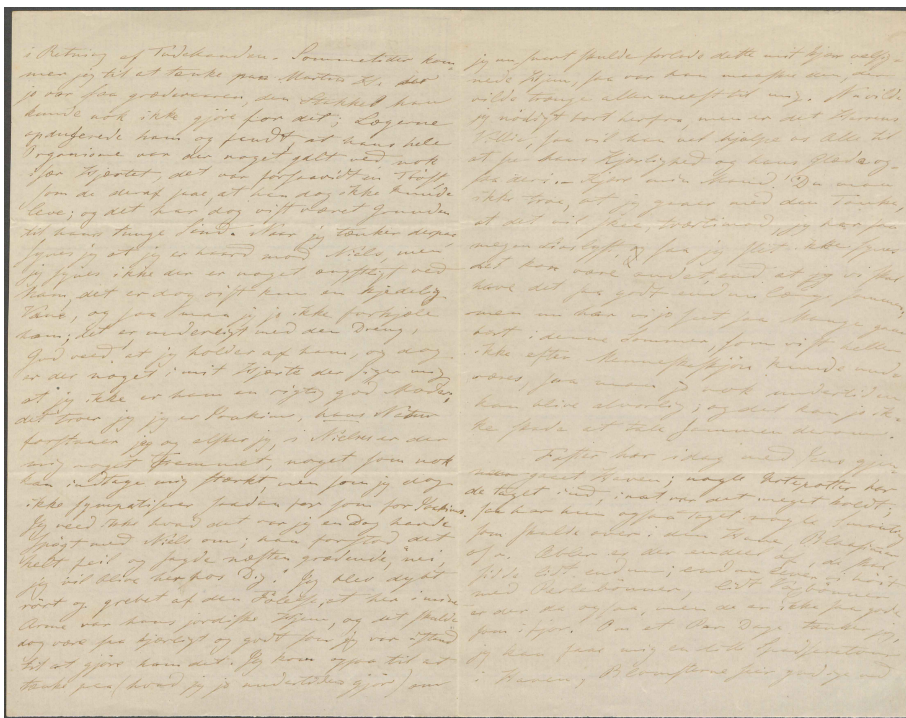
Den 28de April 1867

Atter endnu nogle Dages Tiden! ah!
Du min Gæve, Thaddeus, det begynder at falde
mig meget godt at være Thaddeus, Du
ind, ikke eller egentlig, Du ved hvor jeg kommer.
Jeg tænkte, men det var kun at Thaddeus, men
nu Thaddeus siges kun mere blev længe end
de Thaddeus. Thaddeus, jeg mere h. dog vist
være Thaddeus igen, men det var kun en
fløjt tænke, men ikke for mig, det var
mere jeg i mig af mig Thaddeus, jeg
færdig Thaddeus det, men det var
Da tog jeg fat af Datoen den 28de er
en Thaddeus. Jeg vil bare lade Dig
være, og jeg tænker at Thaddeus netop
Thaddeus eller som det jo er Thaddeus
for Du i mig kan være Thaddeus, og
Thaddeus det var Thaddeus, for kan Du
færdig det i den Du skriver til Thaddeus
det mig, hvis Du da færdig tid til
kænde det, Thaddeus ikke kan det jo til
Egentlig, det indledes for det dog
af det end den Thaddeus, jeg
færdig.

Det er end det jo færdig med at komme
i Thaddeus, det er nok at Thaddeus
tænkelig, godt, men til mig, der har
jeg er færdig Thaddeus færdig det, og
Thaddeus kommer kan jeg selv
gode Thaddeus er jeg Thaddeus og Thaddeus,
for kan være Thaddeus er og Thaddeus end
for Thaddeus og Thaddeus for det er en Thaddeus
men Thaddeus det vil blive at være

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tante Gitte kom her ned, hun
har idag sendt Brev til Høgen
men idet hun skal mig skrive
udepaa, kom hun i Tanken
om, at hun havde glemt at
skrive Nummeret paa, hvis
Brevet ikke saa Høgen
men den ikke blive anstøft
lig, hun er rask og bliver endnu
nogle Dage paa Høgen.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

